

credeam că este ultimul lucru la care pot renunța. Aici, în această biserică L-am rugat pe Dumnezeu să-mi arate cum să trăiesc, ca să fiu pe placul Lui, iar El a doua zi dimineața mi-a trimis un preot ortodox (nicidecum vreun frate pocăit), cam de o vârstă cu mine, care mi-a spus clar și hotărât: până nu renunț la obiceiurile rele, Dumnezeu nu mă va ajuta. Dorința de a fi plăcută înaintea Domnului a fost mai mare decât cea de a fuma. Așa a învins Dumnezeu. El este viu și astăzi, lucrează și în zilele noastre, nu doar pe vremea când s-a scris Biblia.

Acum, pentru orice problemă se ivește în viață pot veni cu ea în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Alinarea nu o mai caut în țigări, ci în Cuvântul lui Dumnezeu. Îi mulțumesc că a avut milă de mine, mi-a călăuzit pașii spre mântuire, a închis toate porțile pe care încercam să evaderez și a lăsat doar calea spre Domnul Isus. M-a luat dintr-o lume rea și m-a așezat în lumea sfinților. Slavă Lui!

Mulțumesc surorilor de credință pen-

tru rugăciunile lor și mulțumesc fraților care slujesc biserica pentru felul în care mi l-au descris pe Dumnezeu, căci prin ochii lor am început să-L cunosc și prin Cuvântul Său, Biblia, iar acum prin Duhul Sfânt, pe care-L port în mine.

Am o mare bucurie, necuprinsă în cuvinte și o poftă pentru hrana sufletului. Trăiesc cu convingerea că această bucurie va crește în aceeași măsură cu credința mea. Vreau să cresc în credință, de aceea nu m-aș întoarce la vechea biserică, ci aș cere consimțământul dumneavoastră, al tuturor, să mă primiți ca soră în Domnul Isus Cristos și să fiu botezată după Cuvântul lui Dumnezeu. Mulțumesc anticipat.

Iar acum, familiei mele și cunoștințelor mele, aș avea un mesaj biblic, din Cuvântul lui Dumnezeu: „Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți..., căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.” (Geneza 45:5)

Erika Vas

“ Căci este un singur Dumnezeu,
și este un singur mijlocitor
între Dumnezeu și oameni :
Omul Isus Hristos ,...”

1 Timotei 2 : 5

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Mihaela Chereji
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

„Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu,
și voi binecuvânta Numele Tău în veci de
veci. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi
lăuda Numele Tău în veci de veci.”
(Psalmi 145:1-2)

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

„Cine va crede și se va boteza
va fi mântuit; dar cine nu va
crede va fi osândit.”

Marcu 16:16

Am bolit îndelung, purtându-l cu mine,
M-a schilodit la minte și trup;
De-aceea, îngropatul de fire-i spre bine,
În grabă, spre groapă, departe o duc.

ANUNȚ MORTUAR

Lipsit de regret și fără pic de durere,
Vă anunț că omul cel vechi a murit.
Aceasta se-ntâmplă după prea multă
vreme,
În care, hainul, m-a chinuit.

Bocitori, tânguind cu durere făptura
Ce făcuse din mine omul proscris,
Sunt demonii răi, știind că de-acuma
Casa lor dragă, pe veci s-a închis.

În jertfa deplină, de Domnul adusă,
Alături de El și eu am murit;
Și viața cea veche, stă-n groapă,
apusă,
Eu nu mai sunt eu, căci m-am pocăit.

Du-te om vechi, mergi înspre
groapă,
Nicăcând înapoi să nu te întorci;
Mirosul ce-l ai, e unul de troacă,
Hrănit în neștire cu lături de la porci.

Fără de masă, spre tristă pomană,
Jelind fără rost pe cel ce s-a dus;

Mai degrabă ospăț cu gândul la
slavă
Și-a noii umblări cu Domnul Isus.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

Mă numesc **Alina Pop**, căsătorită cu Florin Pop, împreună avem doi copii: un băiețel de 13 ani și o fetiță de 5 ani.

De mică am crescut într-o familie creștin-ortodoxă, unde am învățat repede obiceiul rugăciunilor tradiționale și a posturilor din perioada sărbătorilor mari. Într-o biserică ca aceasta am ajuns pentru prima oară la vârsta de 17 ani invitată de o colegă de liceu. A urmat o perioadă în care mergeam la întâlnirile de tineret de la bisericile penticostale Muntele Sionului și Maranata. În același timp eram invitată adeseori de către sora mamei mele la evanghelizări. Acele momente m-au marcat prin starea de bine, căldură sufletească și bucuria pe care le simțeam, dar rămâneam doar cu aceste sentimente și nimic mai mult, întrucât mă întorceam la viața mea obișnuită, făcând doar ceea ce voiam.

La vârsta de 20 de ani m-am căsătorit, în scurt timp am avut parte de binecuvântarea nașterii băiețelului nostru, dar în mai puțin de 3 ani ceea ce trebuia să însemne fericirea și liniștea familiei s-a transformat într-un loc în care certurile și neînțelegerile ne tulburau viețile. Ast-

fel stând lucrurile, în mintea mea s-a născut soluția divorțului, crezând că doar astfel voi putea să-mi găsesc liniștea. În tot acest timp, Dumnezeu avea grija să-mi trimită oameni în viața mea care să-mi vorbească despre El, însă eu eram prea orbită și prea ocupată de a umple golurile din inima mea cu petreceri, prieteni și distracții.

Erau momente în viața mea când îl strigam pe Dumnezeu și El, deși nu meritam, îmi rezolva problemele. Așa am ajuns să mă răzgândesc cu privire la divorț, să avem împreună cu soțul meu parte de momente frumoase în familie, de care se bucura în sfârșit și copilășul nostru. Totuși, inima mea era împărțită, și aceasta m-a costat mult. Din cauza greșelilor mele era să pierdem mașina, apartamentul, tot ce aveam. Am rămas în scurt timp, și eu și soțul meu fără loc de muncă. Erau momente în care nu aveam bani de pâine pentru copilul nostru. Simțeam că înnebunesc, și gânduri negre îmi treceau prin minte. Cei pe care îi credeam prieteni mi-au întors repede spatele, iar alții mă sfătuiau să plătesc slujbe, să citesc acatiste, să apuc soluții care mă îndepărtau de Dumnezeu și mă aruncau în brațele diavolului...

În acele momente grele, cel care m-a îndemnat să-mi analizez viața a fost fra-

continuare în pagina 6

Mă numesc **Erika Vas**, sunt căsătorită și am un copil de cinci ani. Fiind vecină cu răposata soră Pop Letiția și cunoscând-o din copilărie, atunci când am aflat că este bolnavă în

ultima fază de cancer am încercat cumva s-o ajut. M-am rugat pentru ea la Dumnezeu și auzisem de "Camera de Salvare" a postului de televiziune "Alfa și Omega". Am sunat la numărul de telefon afișat pe ecran, iar doamna de la telefon, după ce i-am povestit de bolnavă, m-a întrebat dacă este mântuită. I-am răspuns că nu știu, dar este botezată la Biserica Baptistă. Atunci ea m-a liniștit și mi-a spus să nu-mi fac griji pentru că doamna Letiția este salvată și este deja pe mâini bune.

În schimb m-a întrebat pe mine: cum mă numesc și ce religie am. Am răspuns: Erika Vas și sunt reformată. Paradoxul cel mare a fost atunci când mi-a spus că se vor ruga pentru mine. La vremea aceea eu nu înțelegeam felul de salvare de care am nevoie.

Într-adevăr viața mea nu era una strălucită, ci mai degrabă o ruină. Trăiam cu convingerea că familia este vinovată pentru nefericirea mea. Din cauza aceasta nu mai mergeam nici la biserică cu ei, dar totuși simțeam nevoia de a auzi Cuvântul lui Dumnezeu. Din pricina greutăților pe care le aveam în viață, am strigat după ajutor la Dumnezeu, iar El mi-a auzit rugămintea.

Deși nu m-a invitat nimeni aici și din cauză că eram totdeauna în întârziere, am ales cea mai apropiată biserică. Cunoșteam Evanghelia încă din copilărie, dar esența ei aici am auzit-o pentru

prima dată, la Biserica Baptistă Biruința. M-a pătruns în timp, după multe, multe predici. Mulțumesc Domnului pentru răbdarea pe care a avut-o cu mine. Am adunat și-am adunat informațiile, iar pe urmă am tras linie și am înțeles că trebuie să mă cercetez pe mine însămi, să-mi aduc aminte de greșelile din copilărie, din tinerețe și de restul păcatelor de-a lungul vieții mele până în ziua respectivă, iar cu mulțimea păcatelor acumulate în timp să vin la crucea Domnului Isus Cristos și să am convingerea că El e Singurul în măsură de a-mi ierta și elibera sufletul de sub povara grea a păcatelor.

Așa am făcut, precum am auzit: ajungând acasă am căzut în genunchi în fața lui Dumnezeu, am recunoscut că eu L-am răstignit pe Domnul Isus prin neascultare. I-am mărturisit pe rând toate păcatele mele, chiar și minciunile mele, răzvrătirile mele. Mi-a părut rău adânc, mi-am cerut iertare și mi-am propus cu strictețe ca altul în viață să nu le mai comit. Atunci am simțit o eliberare totală a conștiinței mele. Primindu-L pe Isus ca Domn peste viața mea, am convingerea că sunt mântuită, nu mai trăiesc pentru plăcerile mele personale, ci de acum trăiesc pentru Dumnezeu.

Mulțumesc lui Dumnezeu că a avut milă de mine, mi-a dat această ocazie inedită de a conștientiza diferența de salvare, scăpare. Toate celelalte căi sunt doar false scăpări, "străduțe infundate". Pentru că doar Isus este Calea, Adevărul și Viața.

Cu ajutorul Domnului am reușit să renunț la țigări după douăzeci de ani de fumat. Eu, care trăiam și lucram pentru ca să am bani de țigări. Eram mai dependentă decât mulți bărbați fumători,

continuare în pagina 8

tele meu. Mi-a fost ușor să-i dau dreptate atunci când mi-a arătat că în viața mea nimic nu merge bine. Discuția noastră s-a încheiat cu o invitație la Biserică aici pe care am acceptat-o. Am început să vin Duminică la biserică. Încet, încet, viața mea intra pe un făgaș normal. În 2009 părinții mei au luat decizia surprinzătoare pentru mine de a se boteza. Un an mai târziu, în 2010 Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o fetiță minunată și frumoasă. În loc să-I mulțumesc Domnului pentru toate acestea, eu am ales să mă bucur fără El, să răresc prezența la biserică. În 2011, fratele meu a decis să se boteze. M-a chemat și pe mine cu el, dar l-am refuzat argumentând că eu nu am nevoie de asta. Recunosc că nu știam despre ce este vorba și mai mult, în mintea mea era clar că toți avem același Dumnezeu și ne rugăm toți la fel. Nu vedeam rostul acestei decizii. Aș fi rămas cu acest gând dacă Dumnezeu nu mi-ar fi arătat din nou puterea și dragostea Lui. Soțul meu a avut un accident groaznic din care șansele de a muri sau de a rămâne paralizat erau mari. Faptul că acest lucru nu s-a întâmplat m-a făcut să mă gândesc mai bine la viața mea și a familiei mele. A urmat totuși o perioadă în care veneam doar din când în când la Biserică, până când într-o zi fratele meu mi-a spus cu ochii înlăcrimați că și-ar dori ca la a doua venire a Domnului Isus să fiu și eu alături de cei Alesi.

A urmat o perioadă în care mă rugam ca Dumnezeu să-mi dea putere să-L urmez. Am început să vin cu drag la

Biserică și să aștept cu nerăbdare întâlnirile din acest loc. Dumnezeu mi-a răspuns și la întrebarea „*De ce mie nu îmi merge bine?*”, în special printr-o predică a fratelui păstor Daniel în care dânsul ne spunea că Dumnezeu Tatăl rezolvă problemele tuturor oamenilor, El este Cel care îți întinde mâna atunci când ai nevoie de ajutor; Cel care nu îți întoarce spatele atunci când Îl cauți; Cel care îți răspunde „*la telefon*” atunci când îl suni; Cel care te vindecă atunci când ești bolnav.

Când mă uit în urma mea, pot să văd ce multă răbdare a avut Dumnezeu cu mine. Îi mulțumesc că azi nu e prea târziu să fac ce trebuia să fac demult, și să mă încred în Isus Cristos, să-i mărturisesc păcatele și să cer în dar viață veșnică. Îmi doresc să-I arăt mulțumirea printr-o viață curată și demnă de numele de copil al Domnului.

Azi mă simt o femeie binecuvântată din toate punctele de vedere. Aș dori înainte de încheiere să mulțumesc soțului meu pentru că îmi acceptă decizia, să mulțumesc fratelui și cumnatei mele: Marius și Erika, pentru consecvența și sprijinul lor, să mulțumesc părinților mei pentru grija și rugăciunile lor, verișoarei mele Cristina și lui Ștefi, fratele lui Erika, pentru că știu că toți și-au dorit în rugăciunile lor ca eu să fac acest pas.

Nu în ultimul rând vreau să vă mulțumesc dumneavoastră pentru că ați avut grijă să mă simt de-a casei, niciodată o străină, și știu că de azi înainte veți avea un loc special în inima și rugăciunile mele.

Alina Pop

"Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez,"
(Efeseni 4:5)

MĂRTURIILE CELOR CARE SE BOTEAZĂ

Mă numesc **Iulia Pop** și am șaisprezece ani. M-am născut și am crescut într-o familie de creștini bapțiști. De mică am mers la biserică și la grupele de copii. De atunci știu că Domnul Isus a murit pentru păcatele mele și că sunt iertată prin sângele Lui.

Am crescut, am continuat să merg la biserică, dar uneori doar de formă, nu să ascult Cuvântul Domnului sau să mă închin Lui. Am început liceul, iar faptul că aveam colegi noi și un anturaj nou, m-a îndepărtat de Domnul. Vroiam ca să fac o impresie „bună” colegilor și să fiu în centrul lor de atenție. Ceea ce spuneam și ce făceam nu era în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu sau cu El. Vroiam să fiu ca ei, să trăiesc ca un om din lume. Aveam o stare de indiferență față de biserică și Dumnezeu, dar atunci nu-mi dădeam seama. Îmi plăcea să îmi petrec timpul cu prietenii din lume.

Mă numesc **Beatrix Bereczki**, am optsprezece ani și m-am născut într-o familie de ortodocși. Când aveam vârsta de patru ani, bunicii mei s-au întors la Domnul și stând mai mult cu ei, m-au adus de fiecare dată la biserică și la grupele de copii, astfel s-au fixat bazele cunoștințelor mele legate de Dumnezeu.

Crescând, am început să fac din mer-

tenii din lume.

La botezul de anul trecut, Domnul mi-a vorbit. Când fratele păstor Daniel a făcut chemare, mi-am dat seama de felul în care îmi trăiam viața, nu era una bună, iar dacă muream următoarea zi, eu ajungeam în iad, pentru că nu e de ajuns să merg la biserică sau ca familia mea să fie mântuită, ci eu trebuie să-mi predau viața Domnului și să-L urmez, și așa am și făcut-o.

Îi mulțumesc Lui Dumnezeu că a avut răbdare și cu mine. Vreau să-I dau slavă Lui toată viața mea. Un verset care mie îmi place și care m-a întărit este **Galateni 2:20**:

„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.”

Dumnezeu să fie lăudat pentru toate. Amin!

Iulia Pop

sul la biserică o rutină, era un loc unde îmi întâlneam prietenii cu care vorbeam, nefiind atentă la ce se predica. Știam că va veni „*momentul potrivit*” și pentru mine, doar că nu sunt pregătită încă, iar asta îmi era mereu scuza pentru amânare cu care mă amăgeam singură.

În luna ianuarie a acestui an, când s-a anunțat începerea cursurilor de cateheză, m-am hotărât că acum trebuie să mă schimb și ca nu mai am de ce să amân împăcarea cu Domnul. Astfel mi-am dat seama că „*momentul potrivit*”

pentru împăcarea cu Dumnezeu este „astăzi”, adică atunci când ești cercetat de Duhul Domnului.

Acceptând mântuirea Domului prin credința în jertfa lui Isus Cristos, mi-am schimbat comportamentul, încercând să fiu mereu pe placul Domnului, mi-am îmbunătățit relația pe care o aveam cu familia, cu prietenii, am început să fiu mai mulțumitoare pentru ceea ce sunt și

Numele meu este **Zina (Zinaida) Borta**. M-am născut la 23 martie 1993 la Chișinău. Când am fost mică, din cauza problemelor financiare, părinții mei s-au mutat de la oraș la sat.

Acest lucru s-a întâmplat pentru că după 1990, Moldova intrase într-un puternic declin economic din care nu și-a revenit decât în anii 2000, în plus, tot în perioada aceea au avut loc conflictele din Transnistria.

Provenind dintr-o familie ortodoxă, părinții mă duceau cu ei la biserică, însă eu nu înțelegeam nimic.

Am mers să învăț la școala specială de la Chișinău. La școală, venea săptămânal un grup de voluntari, iar aceștia ne prezentau lecții biblice sub formă de teatru în limbajul semnelor, ne învățau cântări despre Dumnezeu și ne implicau în diferite jocuri.

De la acest grup am auzit pentru prima oară despre Dumnezeu. A fost cu adevărat frumos - atunci m-am simțit fericită.

Mai târziu, un băiat creștin a început să-mi citească din Biblie și să mă învețe personal despre Dumnezeu, însă educația nu mi-a permis să continui. A fost

ceea ce am și să trăiesc bucuria iertării și a părtășiei cu Dumnezeu.

Pe viitor aș dori să fiu, prin tot ceea ce voi face sau voi fi, pe placul lui Dumnezeu, să nu mă abat de pe calea Lui și să am o relație cât mai activă în care să Îi laud și să-I cinstesc Numele.

Beatrice Berezki

o perioadă de persecuție. Apoi am fost invitată la o tabără creștină, organizată pentru tineri surzi, unde am fost implicată în diferite activități biblice. Acolo am învățat mai multe despre Dumnezeu, însă când s-a făcut chemarea la pocăință, eu nu m-am hotărât pentru Domnul, pentru că nu am înțeles ce însemna mântuirea.

La Chișinău este o biserică de surzi în cadrul bisericii baptiste "Isus Salvatorul". Acolo, tot programul se desfășoară în limbajul semnelor. Dumnezeu începuse să mă cerceteze în acea perioadă, înțelesesem că sunt păcătoasă și că am nevoie de iertarea lui Isus, însă nu m-am pocăit.

După ce am terminat școala la Chișinău, am mers să învăț la școala profesională pentru surzi de la Suceava. Acolo m-am îndepărtat de Dumnezeu din cauza anturajului păcătos. Tot la Suceava l-am întâlnit pe Gheorghe, timp în care am hotărât să fim prieteni și apoi să ne căsătorim. În luna februarie 2015 am întâlnit-o pe Elena Zaharie din întâmplare la Gold Plaza și ea ne-a invitat la biserica "Biruința" din Baia Mare.

Aici am fost surprinsă să văd că se traduce programul în limbajul semnelor.

Dumnezeu mereu m-a iubit. Aici am înțeles din nou că sunt păcătoasă, că am nevoie de iertare și că nu mai pot aștepta.

Mi-am predat viața Domnului Isus pe deplin, l-am primit în inima mea și cred

că El a murit pentru mine și păcatele mele. Sunt fericită, Îl iubesc mult pe Isus și doresc să-L urmez toată viața.

Zinaida Borta

Numele meu este **Gheorghe Știop**.

M-am născut în 1988 în localitatea Șurdești din județul Maramureș, părinții fiind catolici. Mai târziu părinții mei s-au pocăit și s-au botezat la biserica penticostală din Șurdești. Am început să merg și eu la biserică cu părinții însă nu înțelegeam nimic.

La vârsta de 13 ani am fost dus la școala specială pentru surzi de la Satu-Mare unde am învățat să scriu și să citesc. La 16 ani am mers la școala profesională pentru surzi de la Suceava. Acolo am primit "Noul Testament" de la o familie creștină. Am început să citesc însă nu i-am înțeles mesajul.

În 2014, Bianca, care mi-a fost colegă la Satu Mare, m-a invitat la botez la

Cavnic. Acolo am întâlnit-o pe Elena Zaharie care a tradus în limbajul semnelor tot programul. Elena mi-a spus că la Baia Mare este o biserică creștină unde se explică Cuvântul lui Dumnezeu pentru surzi.

Aici la biserica "Biruința" am înțeles că sunt păcătos și că am nevoie de Domnul. Aici mi-am cerut iertare de la Domnul și l-am rugat să mă facă copilul lui. Sunt fericit că l-am primit pe Isus în inima mea, că mi-a schimbat viața. Vreau de acum înainte să-L urmez și să-I fiu credincios.

Mă bucur că eu și Zina, viitoarea mea soție, vom îmbrăca haine albe și ÎL vom mărturisii pe Isus Cristos ca Mântuitor și Domn, în apa botezului. Domnul să fie lăudat!!!

Gheorghe Știop